

РЕШЕНИЕ

№ 231

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 06.07.2015 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на тридесети юни през две хиляди и петнадесета година в състав:

РЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря Е.В. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 250 по описа на съда за 2015 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Водоснабдяване и канализация“ (ВиК), ООД, ЕИК ***, седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. Средец №11, представлявано от И.В.***, управител, против Решение № 223 от 23.04.2015г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД № 114 по описа на съда за 2015г..

С атакувания съдебен акт е потвърдено наказателно постановление (НП) №1-А-18 от 09.01.2015 г., издадено от Директора на Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) - Перник срещу „ВиК“ ООД, гр. Перник, в качеството му на оператор и собственик на пречиствателна станция за питейни води (ПСПВ), за нарушение по чл. 46, ал. 1, т. 3, б. „б“ от Закона за водите (ЗВ) във вр. с чл. 200, ал.1, т. 2, като му е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 лв. (три хиляди лева).

Касаторът счита, че решението на районния съд е незаконосъобразно, като постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон. Възражава срещу изводите на първата съдебна инстанция за проведено процесуално законосъобразно производство по налагане на административно наказание, като твърди, че актът и издаденото въз основа на него НП, в нарушение на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, не съдържат мотивирано становище за необходимостта от издаване на разрешително за заустване на отпадъчните води. По същество заявява, че тъй като след извършване на проверката е стартирана процедура по издаване на нужното разрешително в изпълнение на предписание, дадено с протокол №185 от 29.04.2014г. , то административнонаказателна отговорност на дружеството не е следвало да бъде ангажирана. От касационния съд се иска да отмени решението на районния съд и да се произнесе по същество, като отмени процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба, РИОСВ - Перник не изпраща представител.

Представителят на Окръжна прокуратура–Перник дава заключение за основателност на касационната жалба и предлага решението да се отмени.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред съда писмени доказателства за установяване на касационните основания не са представени.

Административен съд - Перник, в касационен състав, като съобрази сочените касационни основания и доводите на касатора, след като извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване. Обжалваният съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива потвърдено.

Разгледана по същество касационната жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалвания съдебен акт решаващият състав на Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 29.04.2014г. в хода на извършвана проверка в обект „Пречиствателна станция за питейни води”/ПСПВ, находяща се в гр. Перник, кв. Църква, със собственик и оператор настоящият касатор, инспектори от РИСОВ - Перник установили, че формираните на обекта отпадъчни води посредством изградена площадкова канализация се отвеждат от колектор и се заустват на изхода му в дере на около 200м. от пречиствателната станция във воден обект, дере от поречието на р. Струма. За заустването на отпадъчни води в повърхностен воден обект дружеството не представило изискваното от проверяващите във връзка с разпоредбите на ЗВ разрешително. За така установеното, със съставяне на акт за нарушение, на 21.07.2014г. срещу „ВиК“ ООД, гр. Перник е образувано административнонаказателно производство, завършило на 09.01.2015 г. с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите Районен съд – Перник, след извършената служебно проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, не установил пороци на акта и издаденото наказателно постановление или на водената административнонаказателна процедура, които да обосноват отмяна на наказателното постановление на процесуално основание.

Разгледал съществото на предявения съдебния спор решаващият състав след преценка на доказателствата, като взел предвид съображенията на страните и приетото от фактическа страна е постановил, че безспорно на посочените в акта и НП място и дата, „ВиК“ ООД, гр. Перник, в качеството му на собственик и оператор на ПСПВ, като е зауствало отпадни води без да притежава изискваното от ЗВ разрешително, е нарушил именно посочените разпоредби на ЗВ, за което правилно и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност. С тези мотиви процесното наказателно постановление е потвърдено.

Решението е правилно.

Без основание възразява жалбоподателят за допуснати в производството по налагане на административно наказание съществени процесуални нарушения, касателно изискванията на ЗАНН в чл. 42 и чл. 57, ал. 1 за реквизити на акта и НП. Конкретно във връзка с възражението на процесуалния представител на наказаното лице на първо място посочените процесуални норми не въвеждат изискване актосъставителят и наказващият орган да мотивират въвеждането на определено, посочено за нарушено, правило за поведение, или защо в случая е необходимо издаването на разрешително. Мотивите, относно изискването за наличие на разрешително за заустване на отпадъчни води в изчерпателно изброените в чл. 46 ЗВ

случаи са част от мотивите на законодателя да въведе подобен регламент. Функциите на актосъставителя и наказващия орган се свеждат до това да установят, респективно да постановят, относимо към всеки случай, спазени ли са или не изискванията на закона, предвид което следва ли се или не реализиране на административнонаказателна отговорност. При наличие на предпоставките, част от хипотезата на относимата правната норма, а именно - ЮЛ, което експлоатира съществуващ обект - ПСПВ, в границите на населено място, като ползва - зауства отпадъчни води, във воден обект - р. Струма, влиза в действие правилото за поведение, предвиждано от ЗВ, а именно необходимост от издаване на разрешително за ползване на воден обект. При отклонение от въведеното правило за поведение ЗВ предвижда санкция. В този смисъл в процесното производство е безспорно установено наличието на предпоставките за приложение на вменените за нарушени законови разпоредби. Липсата на изрично отбелязване в акта и НП на факта, че ползването на воден обект се осъществява в границите на населеното място (чл. 46, ал. 4 от ЗВ), предвид конкретно посоченото място на извършване на заустването на отпадъчните води, а именно в гр. Перник, кв. Църква, е достатъчно за да е ясно, че ползването на водния обект по посочения начин не попада в кръга на изключенията по чл. 46, ал. 4 от ЗВ, в които случаи разрешение за ползване не се изисква. Поради това соченият пропуск като неотразил се на изводите за съставомерност на деянието, както и ненарушил правото на защита на наказаното лице, не се явява съществен.

Неоснователно и е оплакването, че за да направи своите изводи относно приложения материален закон, районният съд е възприел единствено факта на липса на разрешително към момента на проверката, без да отчете наличието на стартирана процедура по издаване на необходимия на дружеството документ. Именно липсата на разрешително към момента на проверката и при наличие на описаните по-горе предпоставки е повод за образуване на процесното административнонаказателно производство. Фактът на стартирана и приключила към настоящия момент процедура по издаване на разрешително за ползване на воден обект, като вероятен резултат от даденото на дружеството предписание с протокол №185 от 29.04.2014г., не е част от проверяваното в настоящия спор производство по налагане на административно наказание. Дружеството не е наказано поради неиницииране на процедура по издаване на разрешително, нито е наказано за неизпълнено предписание, дадено от контролен орган. Неизпълнението на предписание на контролен орган е самостоятелно основание за ангажиране на отговорност (чл. 48, ал. 1, т. 13 във вр. с чл. 200, ал. 1, т. 31 от ЗВ). Административнонаказателна отговорност в случая е ангажирана за дейност, извършвана в нарушение на въведения в ЗВ разрешителен режим при ползване на водни обекти, а именно заустване на отпадъчните води от съществуващ обект в повърхностните води на воден обект, без необходимото за това основание, което е разрешителното по чл. 46, ал. 1, т. 3, б. „б“ от ЗВ.

Не се приема за основателно и оплакването на касатора, въведено за пръв път едва в касационното производство, за неправилно приложен материален закон поради отказ на административнонаказващия орган, респективно районния съд, да приложи чл. 28 от ЗАНН. Нарушението не е маловажно, тъй като не са налице предпоставки за неговата преквалификация в смисъла на чл. 9, ал. 2 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН. По делото не са налице данни за проява на смекчаващи отговорността обстоятелства, поради които административното нарушение да представлява такова с по-ниска степен на обществена опасност, сравнимо с обикновените случаи на нарушения от процесния вид, което на свой ред да обоснове освобождаване от административнонаказателна отговорност поради маловажност на деянието. Както бе посочено по-горе издаването на разрешително постфактум на извършената проверка не е относимо към случая, така, че да се обоснове приложението на чл. 28 от ЗАНН. Да се приеме настоящият случай за маловажен би означавало във всеки случай на констатирано нарушение от този вид и при сочените обстоятелства - ползване без основание на воден обект в смисъла на ЗВ,

да се приема, че деянието е маловажно, с което да се дерогира законодателното предвиждане за необходимост от санкция при неправомерно поведение от страна на адресатите на закона. Това на свой ред би отменило действието въобще на задължението, вменено от закона, скрепено със санкция за неизпълнението му.

Гореизложеното обосновава извод за неоснователност на касационната жалба. Решението е правилно. Решаващият състав на Районен съд - Перник, като е потвърдил процесното наказателно постановление е постановил законосъобразен съдебен акт, който освен това валиден и допустим, ще бъде оставен в сила.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК касационен състав на Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 223 от 23.04.2015г., постановено по НАХД № 114 по описа на Районен съд-Перник за 2015г..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/